

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. B.**, M., K., zastúpený advokátom JUDr. J. A., Č., K., proti žalovanému: **Daňový úrad Košice IV**, Južná trieda č. 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 698/340/86323/09/Varg z 27. novembra 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/122/2009-117 z 19. októbra 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/122/2009-117 z 19. októbra 2011 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Žalobcovi sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol žalobu ako nedôvodnú. Uviedol, že v tomto prípade všetky námietky žalobcu obsiahnuté v podanej žalobe a vznesené v priebehu súdneho konania smerujú voči rozhodnutiu správcu dane o vyrúbení dane z prevodu nehnuteľností. Toto oprávnenie však súd v súlade s ust. § 245 O.s.p. nemá a mal by ho iba v prípade, ak by na preskúmanie tohto rozhodnutia nebol osobitný postup. V danom prípade osobitným postupom bolo odvolanie o ktorom bolo rozhodnuté Daňovým riaditeľstvom Slovenskej republiky rozhodnutím č. VI/256/869/4179/2003 z 25. júla 2003. Toto rozhodnutie o odvolaní nebolo napadnuté žalobou podľa druhej hlavy piatej časti O.s.p. a preto doručenie výzvy na uhradenie daňového

nedoplatku podľa § 58 zákona č. 511/1992 Zb., ako aj rozhodnutie o námietkach podľa § 50 zákona č. 511/1992 Zb. kvalifikoval súd ako súladné so zákonom.

Proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach podal včas odvolanie žalobca uvádzajúc, že postupom žalovaného došlo k jeho poškodeniu v sume 53 595 Sk (1779,02 euro) a v podstate zopakoval dôvody, ktoré uviedol v žalobe vrátane jej doplnenia v prvostupňovom súdnom konaní. Žiadal rozsudok krajského súdu zmeniť a zrušiť rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

K odvolaniu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/122/2009-117 z 19. októbra 2011 ako vecne správny potvrdil, poukazujúc na skutočnosť, že predmetom vyrúbena dane bol prevod nehnuteľností na základe rozhodnutia správy katastra o povolení vkladu a daňová povinnosť bola určená žalobcovi právoplatným rozhodnutím správcu dane č. 698/230/613-23569/03/Turc z 1. apríla 2003 a ktoré bolo potvrdené rozhodnutím Daňového riaditeľstva Slovenskej republiky č. VI/256/869/4179/2003 z 25. júla 2003.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 1 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a rozhodol podľa § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p. tak, že napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, keďže sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov a konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. zastavil.

Podľa § 248 písm. a/ O.s.p. súdy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutie týkajúce sa vedenia konania.

Podľa názoru odvolacieho súdu výzva na zaplatenie nedoplatku na dani podľa § 58a zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a následné rozhodnutie o námietkach podľa § 50 zákona č. 511/1992 Zb. je takým procesným rozhodnutím, ktorým sa povinná osoba vyzýva aby zaplatila svoj nedoplatok na dani, ktorý vznikol na základe právoplatného platobného výmeru. Ide o postup správcu dane pred tým, než začne daňové exekučné konanie podľa § 74 a nasl.

zákona č. 511/1992 Zb. Podkladom na vydanie výzvy podľa § 58a zákona č. 511/1992 Zb. sú právoplatné a vykonateľné platobné výmery alebo iné rozhodnutia, ktorým sa vyrubuje daň, penále a ktoré sa následne, po vzniku daňového nedoplatku, ktoré neboli riadne a včas uhradené. Výzva na uhradenie nedoplatku je procesné rozhodnutie, ktorým správca dane vyzve daňového dlžníka (žalobcu) na úhradu daňového nedoplatku. Z uvedených dôvodov má teda daňová výzva charakter procesného rozhodnutia, ktoré sa týka len procesného postupu správcu dane pred začatím vedenia daňového exekučného konania, ktorým sa vykonáva povinnosť uložená daňovému dlžníkovi, v tomto prípade žalobcovi v platobnom výmere č. 698/230/613-23569/03/Turc z 1. apríla 2003, ktorým bola žalobcovi vyrubená daň z prevodu nehnuteľností v sume 131 292 Sk. Platobný výmer nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 2. mája 2003.

Aj keď treba pripustiť, že rozhodnutie vydané príslušným daňovým úradom v exekúcii sa mohlo (nemuselo) dotknúť majetkových (vlastníckych) práv žalobcu, treba na druhej strane uviesť, že napriek tomu takéto rozhodnutie nestráca charakter rozhodnutia procesnej povahy. Zákon Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov (ďalej len "zákon č. 511/1992 Zb.") v znení platnom k 2. októbru 1997 (vtedy daňový úrad rozhodol o predaji hnutel'nych vecí a nehnuteľností) to potvrdzuje aj tým, že proti takémuto rozhodnutiu nepripúšťa odvolanie, ale len námietky podľa § 50 citovaného zákona, o ktorých rozhoduje priamo exekučný orgán - daňový úrad. (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 27/2000, z 5. decembra 2000.)

Podľa § 50 ods. 1 až 3 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní daňový subjekt môže uplatniť námietku v prípadoch ustanovených týmto zákonom.

(2) Námietku musí podať daňový subjekt písomne alebo ústne do zápisnice do ôsmich dní odo dňa, keď sa o namietaných skutočnostiach dozvedel. Podaná námietka nemá odkladný účinok, ak tento zákon neustanovuje inak.

(3) Správca dane posúdi námietky, rozhodne o nich a toto rozhodnutie musí obsahovať odôvodnenie. Proti rozhodnutiu sa nemožno odvolať.

Podľa § 58a zákona č. 511/192 Zb. o správe daní, ak daňový dlžník v lehote podľa tohto zákona alebo osobitných zákonov 1) nezaplatil daň alebo neodviedol vybranú daň alebo zrazenú daň, správca dane ho môže vyzvať, aby daňový nedoplatok odviedol alebo zaplatil

v náhradnej lehote. Táto lehota nesmie byť kratšia ako 15 dní. Správca dane je povinný v tejto výzve upovedomiť daňového dlžníka o následkoch neodvedenia alebo nezaplatenia daňového nedoplatku. Proti výzve možno podať námietku do 15 dní od jej doručenia. Podanie námietky má odkladný účinok.

Uvedené rozhodnutie napadnuté žalobou preto v zmysle § 248 písm. a/ O.s.p. nepodlieha preskúmaniu súdom a krajský súd mal postupovať vo veci tak, že konanie vzhľadom k uvedenému, podľa § 250d ods. 3 O.s.p. uznesením zastaviť z dôvodu, že žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom. Krajský súd preto pochybil, keď prejednal vec v merite veci. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. a/ O.s.p., konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p. zastavil, pri čom neprihliadol na námietky odvolateľa uvedené v žalobe.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a keďže žalobca nemal v konaní úspech nepriznal mu nárok na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 29. novembra 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská